

אב תשפ"ה

פרשת
עקב

373

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

אנחנו נמצאים בחלק השני של החופש הגדול. לפעמים יש לנו זיכרונות מהחופש. תוכניות רבות שאנחנו רוצים להספיק. אבל אז, החופש מגיע, הימים חולפים וסיומו של החופש נראה באופק. אנחנו יכולים להרגיש אכזבה על דברים שלא הספקנו ואולי גם לא נספיק השנה. זו הכדמנית אכזר שההנראה החופש איננה תלויה בהכרח בדברים הגדולים. המנוחה, השמחה עם האחים, נסיוה באופנוים או קריאה בספר על הספה במזגן - כל אלו יכולים לשמח אותנו לא פחות מאטרקציות גדולות.

מחכים לתוכנית שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הזוגיות בבית הספר.
בנייל edotyladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואב השקטה
בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 ברכה מובטחת לבני ישראל אם ישמרו את מצוות ה'.

2 משה רבנו מזכיר את חטא העגל, שבירת הלוחות ותפילתו לה' שישלח לבני ישראל.

3 הבטחה שהארץ תתן את יבולה בשפע אם בני ישראל ישמרו את התורה והמצוות.

4 בצורת וגלות - אם לא ישמעו בקול ה'.

5 ציווי ללמד את הדורות הבאים וללמד אותם ללכת בדרך ה'.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

שלמה הגיע מעיראק ב-1950 במבצע עזרא ונחמיה, אחרי שהשאר בית ועסק בבגדד. במעברה ליד רמלה הוא גילה שהתעודות שלו לא מוכרות ושעליו להתחיל מאפס. החורף הראשון היה קשה - קור, רטיבות, ומעט מזון. הוא זכר איך אמו הדליקה נרות לכבוד רחל אמנו בכל ראש חודש, ועשה זאת גם כאן, בצריף הפח הקטן.

כשהחלו להקים שכונות חדשות, הוא עבד בבנייה בשכר מעט. הידיים הרכות של סוחר הפכו קשות ומלאות יבלות. בערבים, כשהשכנים מפולין ורומניה התקשו להבין את המנהגים שלו, הוא הרגיש בודד ורחוק מהבית. קראו לו "מזרחי" בטון שלא תמיד היה חם, והוא שתק. רק כשהתחיל ללמוד עברית בכיתת ערב, והבין שכולם פה - הוא, הפולנים, הרומנים - בונים משהו משותף, הוא התחיל לחוש שייכות אמיתית. לא היה זה רגע מרגש של הכרזה על העצמאות, אלא תהליך איטי של הבנה שהבית החדש הזה הולך להיות שלו באמת.

הולך בפנים בבגד...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה:
שלושה גברים שאכלו ביחד סעודת שלום עם מאפה שברכתו המוציא מחוייבים בזימון. לכן, אם אכלו סעודה יחד לא יברכו כל אחד בנפרד אלא יעשו את הזימון ורק לאחר מכן יברכו ברכת הזימון.

"למה שאלת כמה גברים סעדו איתנו בסעודה?"
מכיוון שאם אכלו שלושה - נוכל לעשות 'זימון'.

"שְׁלֹשָׁה שְׂאָכְלוּ פֶת כָּאֶחָד חִיְבִין לְבָרַךְ בְּרֶפֶת הַזִּמּוֹן קֶדָם
בְּרֶפֶת הַמְּזוֹן"

(רמב"ם הלכות ברכות ה, ב)

הידות וחידודים

מנהגי עדות

עוד מעט אנחנו נכנסים לחודש אלול, ימי אלול הם ימי תשובה וחשבון הנפש. לילה לילה משכימים יהודי פרס לקום לפני האשמורת השלישית וממהרים עם ילדיהם אל בית-הכנסת לסליחות. שם הם אומרים את הפיוטים בנעימה מיוחדת ובהתעוררות הלכ.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת קיץ

י	ק	כ	ה	נ	מ	צ	ב
ג	ר	ע	י	ו	י	ג	ר
ל	ט	מ	י	ו	צ	מ	י
י	י	ה	נ	מ	צ	ש	כ
ד	ב	מ	נ	ב	ר	ק	ה
ה	ק	ר	א	ט	ו	פ	נ
ש	מ	ש	ד	ר	ב	ת	ה
ע	ג	ע	ב	ו	כ	ג	ב

בריכה / ים / מצופים / משקפת / ברד
קרטיב / גלידה / שמש / כובע

איורים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אם אפס / ר' אפרים בן יצחק מרגנשבורג

צנאר פֿשט מאַליו וָאָביו נַגַּשׁ אַליו
לְשַׁחֲטוּ לְשֵׁם בְּעַלְיו וְהִנֵּה יְיָ נֹצֵב עַלְיו
חִקֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֵב על בְּנו לא חִסָּה
וְלָבוּ אֵל כַּפִּים נִשְׂא וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
קָרָא מִרְחֵם מִשְׁחָר תַּמּוּר בְּנֶד הַנְּבָחַר
וְהִנֵּה אֵיל אַחַר וְעָשָׂה אֵל תַּאֲחַר
חֲלִיפֵי אֲזַכְּרֶתוּ תַכּוֹן כְּהַקְטָרְתּוּ
וְתַעֲלֶה לְךָ תַמְרֶתוּ וְהִיָּה הוּא וְתַמּוּרְתּוּ
זְכֵרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשַׁחַק לְעַד בְּסִפּוּר יוֹחַק
בְּרִית עוֹלָם בַּל יִמְחַק
אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יִצְחָק
קוֹרְאֶיךָ בְּאִים לְקוֹד בְּצָרָה עֲקוּדָה תִּשְׁקֹד
וְצִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד
פָּנֵי הַצֵּאֵן אֵל עֲקוּד
עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ לְחַקֵּץ נִרְדָּמִים
לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה חֲרָדִים נְדַחֲמִים
לְחַמְשֵׁיךָ רַחֲמֶיךָ נִסְדָּדֶיךָ מִשְׁמֵי מְרוֹמִים אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רַחֲמִים

פָּנִים לוֹ תִּכְרִי וְצִדְקוֹ לְפָנֶיךָ נִזְכִּיר
קַח נָא בֶן יִקְרִי וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר
רָץ אֵל הַנַּעַר לְהַקְדִּישׁוֹ וְנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ
עֲטָרוֹ בְּעֵצִים וְאִשׁוֹ נִזְר אֱלֹהִיו עַל רֵאשׁוֹ
יְחִיד הַיּוֹקֵל כְּפָצִי עֲנֵה וְאָמַר אָבִי
הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים נָבִיא וְתִשְׁרָה אֵין לְהִבְיָא
מַלְיָם הַשִּׁיבוּ מְלַחְבָּהִילוֹ וְנַעַן וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּנִי, אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ וַיִּזְדַּע יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שְׁנִיָּהֶם נִזְהָרִים וְאֲחֵרֶיךָ לֹא מְהַרְהָרִים
חֲשׂוֹ וְהִלְכוּ נִמְהָרִים עַל אַחַד הַהָרִים
רְאוּ אֵד תְּלוּלָה מְהָרוּ עֲצֵי עוֹלָה
יַחַד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה יִשְׂרוּ בְּעִרְבָה מִסְּלָה
רְאֵה יְחִיד כִּי הוּא הַשֵּׁה נָאִם לְהוֹרוֹ הַמְנַסָּה
אָבִי אוֹתִי כְּכַבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה לֹא תַחַמֵּל וְלֹא תִכְסֶּה
בִּי חֶפֶץ וְנִכְסָף לְבָבִי לוֹ לְחַשֵּׁף
אִם תִּמְנַעֲנֵי סוּף רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי אֲלִיו יֵאָסֵף
דְּרִי וְיִרְגְּלוֹ עֲקוּד וְחִרְבוּ עַלְיו פְּקֹד
לְשׁוּמֵי עַל הַעֲצִים שְׁקֹד וְהָאִשׁ עַל הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד

